

"Dâvâlarının malumiyeti dolayısıyla nasihate ihtiyaçları olmadığına ve nasihat edenleri tezyif ettikleri..." Münafıklar bu ikiyüzlülüklerinin farkında değiller mi?

"Öyle insanlar da vardır ki '*Allah'a ve âhiret gününe inandık.*' derler; oysa iman etmemişlerdir. Akılları sıra Allah'ı ve iman edenleri aldatmayı kurarlar. Kendilerinden başkasını aldatamazlar da farkında değiller."

"Kalplerinde bir hastalık vardır. Allah da onların hastalıklarını daha da ilerletti. Bu yalancılıkları, bu samimiyetsizlikleri sebebiyle bunlara gayet acı bir ceza vardır."

"Ne zaman onlara: '*Yeryüzüne fesat saçmayın!*' denilse '*Biz sadece barışçımız, ortalığı düzeltmekten başka işimiz yok!*' derler."

"Gözünüzü açın, bunlar bozguncuların ta kendileridir, lâkin şuuruları yok, farkında değiller."

"Ne zaman onlara: '*Şu güzel insanların iman ettiği gibi siz de iman edin.*' denilse '*Yani o beyinsizlerin inandıkları gibi mi inanalım?*' derler. Asıl beyinsizler kendileridir de farkında değiller."

"Bunlar iman edenlerle karşılaştıkları vakit '*Biz de müminiz!..*' derler. Fakat şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında da: '*Emin olun biz sizinle beraberiz, biz onlarla alay ediyoruz.*' derler." (Bakara, 2/8-14)

Münafıklar tam bir küfür ve karanlık içindeler ve yaptıkları nifakı da menfaatleri gereği yapıyorlar. Küfürlerini, Müslümanlardan ya faydalanmak için ya da düşmanlıklarını daha rahat icra etmek için saklıyorlar. Hatta öyle ki nifakı nifak olarak kabul etmiyor, onu bir ıslah bir hakikat olarak kabul ediyorlar.

Yukarıda verdiğimiz ayetlerde de ifade edildiği gibi, münafıklar sonlarının acıklı bir azap olduğunun farkında değiller; gittikleri yolun tam bir risk ve tehlike olduğunu bilmiyorlar. Yoksa Müslümanlara karşı hangi pozisyonda olduklarını gayet iyi biliyorlar ve ona göre davranıyorlar. Kimse gittiği yola kötü demez, iyi der öyle gider. Münafıklar iki yüzlü olduklarının farkındalar, ama bunu menfaate giden bir araç olarak kullanıyorlar. Yani hedefe giden her yol mubahtır mantığı ile hareket

ediyorlar.